

[Madsen-Mygdal.]

vedet, og saa kan vi jo lade *det* ligge, men naar Finansministeren for ganske kort Tid siden har konverteret et Laan — saa vidt jeg husker, var det endda kun paa 2 Aar — til en effektiv Rente af 5½ pCt.? Jeg tror ikke, at Sparekasserne gennemgaaende giver mere end 4 pCt. — der er nogle, der giver 4½, men der er andre, som giver mindre end 4 pCt. —, og hvordan skulde de med en mindre Rente holde deres Indskud, som er Grundbetingelsen for hele deres Virksomhed, naar Landets Finansminister, der kan byde privilegeret Sikkerhed, byder 5½ pCt. for Pengene? Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen virkelig ønsker Renten ned, maa han henvende sig til Finansministeren og anmode ham om at prøve paa at konvertere til en billigere Rente. Det er rigtigt, at det er foregaaet i England og Frankrig, Konvertering af Statslaan til meget billig Rente, men det bekræfter kun, hvad jeg her har sagt, at Renten er ikke saadant noget, man kan diskutere sig til eller stemme sig til. Det er en Faktor, der fremgaar af de tilstedeværende Forhold, navnlig af Udbudet af Kapital i Forhold til Efterspørgselen efter Kapital.

Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen interesserer sig saa stærkt for dette Spørgsmaal og paastaar, at jeg har særlig Indflydelse paa Sparekasserne, hvad jeg har sagt, jeg ikke har, saa vil jeg vende Spørgsmaalet om og spørge, om det ærede Medlem ikke har særlig Indflydelse paa Arbejdernes Landsbank. Jeg ved det ikke, men det ligger ikke fjernt at antage det. Denne Arbejdernes Landsbanks almindelige Udlaansrente for Smaalaan er, efter hvad jeg har hørt, 6 pCt. om Aaret plus ¼ pCt. kvartaarlig, det vil sige, at Bankens Rente er 7 pCt. Større Laan udlaanes til et Minimum af 6 pCt. plus 1 pCt. ekstra. Det er altsaa ogsaa 7 pCt. Ja, det er Udlaanene, det kommer an paa. Sparekasserne tager, som de selv har oplyst, i hvert Tilfælde kun ½ pCt. over Indlaansrenten i Udlaansrente, og der er endda dem — det kender jeg Eksempler paa —, der tager mindre.

Jeg tror ikke, man kan bebrejde dem noget, og saa længe de offentlige Kasser for at tilfredsstille deres Laanehunger byder en Rente, der ligger ca. 1½ pCt. højere — og den, Københavns Kommune byder, ligger mange Procent over, hvad Sparekasserne nogen Sinde har budt —, tror jeg ikke, det ærede Medlem skal fortsætte med at rette Bebrejdelser mod Sparekasserne. I Virkeligheden er Forholdet det, og det tror

jeg, alle maa erkende, der har Indseende med disse Forhold, at netop takket være vore Sparekasseinstitutioner, takket være den almindelige Benyttelse, Befolkningen gør af Sparekasserne, er det blevet muligt at holde baade Indlaans- og Udlaansrente nede paa et dog nogenlunde lavt Niveau.

Til sidst udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sig meget bekymret om, hvordan det vilde gaa overfor England, hvordan vi skulde kunne garantere noget overfor England. Jeg skal ikke komme ind paa hele dette Spørgsmaal; jeg ved ikke, om Udenrigsministeren vil besvare det Spørgsmaal, der blev stillet til ham, men det vil formentlig snart komme til nærmere Overvejelse. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som vel nok er Tingets største Toldbeskytter — jeg tror ikke, det konservative Folkeparti rummer et Medlem, der er saa ivrig for en hvilken som helst Toldbeskyttelse som det ærede Medlem —, at det er en ærlig Sag, men jeg advarer det ærede Medlem imod at bruge eller misbruge udenrigspolitiske Hensyn til Fremme af disse snævre erhvervsprægede indrepolitiske Interesser, som det ærede Medlem har.

Det, som vi har erklæret, er netop dette — jeg mener ikke, vi skal give alt paa Forhaand —, at vi har Mulighed for at kunne gaa ind i en Forhandling og muligvis kan opnaa et Resultat, men dette nødvendiggør aldeles ikke, at vi tager al vor Import fra A til Z og underkaster den en saadan Vilkaarlighed, som den har været underkastet det sidste halve Aar. Det medfører aldeles ikke, at Rigsdagen skal afskæres fra al Indflydelse og det hele skal lægges i den højtærede Handelsministers Hænder.

Jeg skal derfor slutte disse mine Bemærkninger med at henvise til, hvad jeg allerede har sagt under første Behandling. Vi maa afgjort og ubetinget afvise det Lovforslag, som er fremsat af Regeringen, men vi er rede til at forhandle om en begrænset Fortsættelse af Lovgivningen paa dette Omraade, der varetager de handelspolitiske Interesser, som det kan være nødvendigt at varetage.

Christmas Møller: Jeg har først en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, efter hans egen Opfattelse altsaa en af de virkelig store, som anviste Vejen ned til Sønderjylland. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen om den Sag, som det ærede Medlem paa en saa opsigtvækkende Maade